

לידי משבר ובטול הסוכנות. אם הצד השני לא יקבל את החלטות הקונגרס והסוכנות תהבטל לא יהיה כל כך נורא. אנחנו הודענו להם שלא נסתפק בציון הנגודים שבין מסקנות הועדה והחלטות הקונגרס אלא נודיע בהחלטה בפירוש שאנו שוללים אותן ושאינן יכולות לשמש בסיס לחכנית הסוכנות.

החראינו גם עם הרדיקלים: סולובייציק, גולדמן, וילנסקי, מהפה"צ היה קטלן, דברנו על אכסקוטיבה חדשה. הם בעד אכסקוטיבה רחבה. שאלתי אם יעמדו על בסיס החלטות הקונגרס ביחס לסוכנות ויפסיקו את התנגדותם. סולובייציק ענה בחיוב, אך גולדמן שהדבר דורש עיון. סול. סיפר שזבוטינסקי החראה לפני שבוע עם אמרי והוא מרוצה מאוד מהשיחה. סידר ע"י מכיריו שאמרי יזמין אותו אליו. אסרתי לסול. שלא נסכים לשחוף הרויזיוניסטים.

זלמן וביילינסון שלחו טלגרמה ארוכה לדבר על ישיבת אחסול.

ה' אב
22 יולי
י"ז א'

אחרתי בחצי שעה לשיבה. דבר גולדבלום - אוסישקין
אומר לו - בעד. מדבר הרב ברלין - נגד.
אוסישקין מוסר לי בשם יוסף כוון: הוא בעד הסוכנות,

אבל בתנאי שלא איש כווייצמן, חלש ומחבטל בפני הגרנדוס, יעמוד
בראש ההסתדרות הציונית.

גרוממן מדבר אחריו ברלין. חולשת ההסתדרות הציונית,
שערים סגורים, אי מלוי המנדט, הסבה עיפות חוסר אומן של הנה"צ,
שואל על מחאה מרשל נגד החלטת הקונגרס בנוגע לפרוביזוריוס.
מוצא שיש הרבה עצות טובות במסקנות המומחים אבל עצות אלה כבר
נשמעו מקודם. השיטה הישובית המוצעת ע"י הועדה מתנגדת לכל שיטה
ויצמן, שיטתה הפוליטית נגדו - ואיך הוא מגין עליה?

ניידרטיש: ראה את הדרך להרחבת ביסוד קרן היסוד, לא
היה חוסך ברעיון הסוכנות, בסעיף זה התנגד לויצמן. אבל לדרישת
ה"לא" של ב.ג. לא נוכל להסכים. בעד חקת"ק - ואפשר לתקן בסעיף
את הדו"ת. לא השתתף במו"מ בלונדון, כי אינו מאמין בזה, אבל
הוא בטוח ברצינות רצונם של אנשים אלה לעבוד בא"י. מרשל אמר
לו לפני שנה א"י אינה מוכשרת מהצד הכלכלי להתישבות, אבל עכשיו
אמר, שהמומחים הגדולים בעולם אמרו שחובתנו לעזור ונקזור. מציע
להגיד שיש לנו פרינציפים שלא נשנה. יש החלטות הקונגרס שלא נבטל
עליהן - אבל לא נפסיק את המו"מ. לא מוחלט אל נגיד.

פישמן מאמריקא אחרי ניידרטיש. איך ענין זה ישפיע על
אמריקא? בנין א"י עומד ונופל עם הקמת הסוכנות (מחאה עזה באולם)
כל ציוני אמריקא אידנטים עם חכניה הסוכנות. ויו לא בא לישיבה
מפני שידע שלא יוכל בשם אמריקא לצאת נגד הסוכנות. אי אפשר לבנות
א"י מתוך מלחמה (שאלתי: מדוע לחסו האמריקנים בבונים בארץ?)
עבר חוסן לעסוק בפרינציפים ובאידיאולוגיה. אין מסקנות הועדה

חורח מושה. אפשר לשנות אותן. רופין הודיע שמסקנות הועדה יותר טובות מדעת המומחים. הקבוצה מכבירה באמריקא על אוסף כסף. אחס, השמאל, הצלתחם פחות מאתנו, במשיכת הפועלים באמריקא. הרפורט הוא טוב, במדה שהוא מחייב את העבודה בארץ וחוסך בנו מדיניות, ואם כי אינו מקבל על עצמו התחייביות מסוימות אנו יודעים שתהיה חרומה ממשיה. קובל על האופוזיציה באמריקא: אין לה כל פרינציפים. יש לה רק פניות אישיות. הנה"צ כבר הציעה חקון לענין ק"ה"ק; יש לנו אסון בפיפטל שלנו. מאמין בויצמן. נוגמא של הצעה חוזה קלוג: כתבו דורבציות, חקנו אבל לא קרעו לגזרים. קטלן - נגד ההערכה הפוליטית של הרוזיוניסטים - אולם התנהגות האדמיניסטרציה בארץ היא נגדנו. יודע שויצמן נמצא רק זמן קצר בלונדון, אולם הוא מפקפק אם מי שהוא אחוז באמצעים בלונדון נבד מעשי הממשלה בארץ. קובל על הדו"ח לוועדת המנדטים: מספרים ריקים, חוסר תוכן. לא נשמע כלום נגד היחס לעליה ושאר המצוקות. הנציב בחור אדם וכש כבוד, אבל אל נגזים. עברו לחוסר העבודה מה שעשו לנו הוא רק 20% (75.000 לירה) מהעבודה שעשתה הממשלה. בעד הסוכנות המורחבת. רק בהתאם להחלטות הקונגרס. וכוף סוף יגשו לקיים החלטות הקונגרס. נגד פרוביווריום. נגד הרפורט בבהירות. אם כי ברפורט יש רצון טוב לעבוד בא"י. אולם הרעיון המרכזי של הרפורט הוא אנטי ציוני, ומתנגד להחלטות הקונגרס. האידיאולוגיה של הרפורט היא האידיאולוגיה ששלטה בקונגרס ט"ו - של סקר. זוהי הפרוגרסה של הרוסיוויים. סקר מוחה נגד הטלת האחריות הרפורט על סקר. זה סקר

מוחלט שיש לי איזו אחריות שהיא על הנאמר ברפורט, לא אחזה דעהי על מה שנאמר ברפורט - אבל מה שהגיד קפלן אין בו אף שמץ של אמת. ברודצקי מדבר בשם אמריקא הדרומית, אם כי לא היה שם מעולם. מדבר גם בשם אנגליה שהיתה לה ועידה. בעד המשכת הרחבת הסוכנות בהתאם להחלטות הקונגרס. הוה"פ אינו יכול לדון על החלטות הקונגרס. הלכנו ונלך על ברכנו לבקש אנשים שיחנו כסף לא"י. הועדה אינה קיימת יותר. היא נמנחה ליעץ על העבודה בארץ, ולא על סידור הסוכנות. עסקנו הוא לקבל או לקבל עצות הועדה. אין הדו"ח בסיס הסוכנות. אם איננו מרוצים מחלקים ידועים של הרפורט נחקן אותם. אנחנו באנגליה הגנו לא מרוצים מהדו"ח. אם יאמרו לנו שכל מסקנות הועדה הן חנאי לסוכנות - יובא הדבר לפני הקונגרס, ואני בטוח שהקונגרס ידחה אז את הסוכנות. המומחים הם אולי, כמו שאמר רופין, על שאלות חכמיות, המומחים לציונות רק אנחנו. אולם בארץ אנו חיים יותר מיד ב"אטמוספירה" יהודית, ויותר מעט ב"ריאליזם". אם נדחה עכשיו את המאמץ ליסד סוכנות - יראו כולם בזה בגידה. הסוציאליזם - אם כי הוא סוציאליסט - אינו ציונות, יש רק פרינציפ אחד: בנין הארץ. (שואלים: הקפיטליזם הוא ציוניות?) נדרוש תקונים ונלחם עליהם. מציע הצעות הועידה האנגלית. רוצה שידגישו עליה חלוצים, כמו שהדגישו ברפורט עליה בעלי הון, דורש שלא יהיה הפסק בעבודת החחישוב, שיחמכו גם להבא בקבוצות, שחובסת הקרן הקיימת, שירחיבו את התקציב (אוכזבו בהצעת הכספית) לא מסטיק שחברי הסוכנות המורחבת יתחמו על כרוזים שלנו, עליהם לאסוף בעצמם. בלוסנפלד - ברודצקי הקדים אותי במרבה. אנו עומדים

בפני מלוח של חבר הלאומים. יש חזית מאוחדת בארץ של ערבים.
ועלינו להיות חקיימים ומאוחדים. עלינו ליצור יותר עסדות ויותר
בריות. האנטיציונים בעולם מתארגנים. הצלחת החנועה הציונית
בעולם הלוחית בהצלחת הספער בארץ. נחוצה הבראה משקית בארץ. יש
כוחות ריאלים העומדים מחוץ לרצון. כוחותינו מוגבלים. בלי בני
ברית נשאר בקליין-קאלאניזאציה, חובבי ציונות. זמננו מוגבל.
אחרי רופין אין לי מה להוסיף ביחס לדו"ח של הועדה. מהצד הצבורי
זה נצחון גדול מה שהגידה הועדה. הדו"ח של הועדה אינו אולטימטום.
אדחה אותו במחלט אם יופיע כאולטימטום. בהקדמה נאמר לויצמן
ולמרשל שזה מוגש להם בשביל השמוש שיראה בעיניהם (לוקר: מה כחוב
בסוף?) הטעיה על הקבוצה סוחר את דברי הועדה מקודם. צריך לדרוש
חופש סוציאלי בכלל. הבקורת של הקבוצה נשמעה גם בקרב הפועלים.
אינו מסכים לברודצקי - חופש ההגדרה של החיים היא יסוד ציוני.
בשביל נטיעות ח"ו אין צורך בסוכנות. רק ההתישבות הלאומית זקוקה
לקדמה. אוסף כסף הוא עבודה קשה. בחנועה דימוקרטית יש חסיד
השר שהסנהיגים יבגדו - כי עליהם לבוא בדברים עם חוגים אחרים.
החשש הזה הוא רציני. אולם בנתיב הוא לא רק זה שעומד לפני העם,
אלא זה שהעם עומד מאחוריו. הדרך שלנו היא ריזיקו - ואי אפשר בלי
ריזיקו בחנועה. ב.ג. אומר שבתור פועל אינו מפתח, הוא בטוח בנצחון
הפועלים במלחמה ההיסטורית, אולם הוא מתנגד כציוני. אולם מדוע
אין הוא בטוח בנצחון הציוני? העניין אינו בהשגת רוב מלאכותי.
עלינו להכנס בהכרה וברצון, ולא כסו מוכים. על הציונים להתרכז.
בחרנו בדרך לא בלי סכנה אבל מובח.

בצהרים הייתה לנו ישיבה וקבענו את ברל לוקר ואותי

לועדה הפוליטית, את קפלנסקי והרצפלד לועדת החניכיה, מרמינסקי
לועדת העליה. ב.צ. דורש בקורת הנה"צ בירושלים על סגירת הסתלקה
הערבית. סקר סובר שהנציב יסדר את היחסים הערבים את היהודים.
עמדת הממשלה בנוגע לבטחון וחיל הספר - נגדנו. לוקר מעיר שיש
צורך לדבר על מלקות, גירוש. הרצפלד דורש לדון על שלש שאלות
אלו: 1) קרן קיימת, 2) חקציב, 3) הנהלה חדשה.

הרצפלד מציע אנשים לבחור מהם הנהלה חדשה: אוטישקין,
גרינבוים, סולובייציק, רופין, פייוול, זבוטינסקי, סולד, סימון,
נידיטש, קפלנסקי, שפרינצק, ברלין, ברודצקי.

בשובנו לישיבה מצאנו שכל אלה שהיו צריכים עוד לנאום

(11 איש) לא היו באולם, והחלט למחוק אותם. בין הנמחקים נמצא
גם זלמן. אחר כך שבו והחליטו לתת את הדבור לעשרה רגעים. הראשון
מדבר סולובייציק. יש כפילות במסקנות: הארבעה של הועדה נמנו
ע"י ויצמן ומרשל לחבר הכנית כבני-סמך לתכנית. אולם בסוף המסקנות
הם מדברים כאלו זהו החלק הבלתי ציוני המבטיח את עזרתו בחנאים
ידועים. ההסכים גם החלק הציוני של הפיפטי לחנאים אלה? בהצעה
האבסקוטיבה לוח"ם ניתנה הסכמה. "הועד הזמני" הסוצע ע"י הנה"צ
הוא גרעון של הסוכנות או רק ועדה תכנית מבינה? אם זהו גרעון -
זה סוחר ההלטות הקונגרס הי"ד. כנראה שרוצים לעשות "פיט
אקומפלי" שאין לחזור ממנו. מה בדבר הסעיף הרביעי של המנדט?
ויצמן הודיע לממשלה האנגלית בלי ידיעת האבסקוטיבה בשעה שסולובייציק

היה בהנהלה כי הוא מושך את יהודי אנגליה (מוצ'ין וליכטהיים

עדים) לסוכנות, והוא חושש שישנו את הסעיף הרביעי.

הינדס: ההתנגדות לסוכנות נובעת לא מסקר אחד.

אחדים מוצאים שהכסף הוא מעט.

עת לבנות הלכה כל הזמן בדרך של ברנדייס, ויצמן או

החנגד, אך הוא אחר כך שנה דעתה.

מתנגדים אחרים לא מרוצים מהשיטה של הועדה. מדוע חכו

עד עכשיו? הסוכנות נחוצה, הרפורט טוב, אינו מתנגד להחלטות הקונגרס.

פרביש - הדו"ח הזה פירושו סוף ההתישבות ההלוצית,

והתחלת התישבות קפיטליסטית. זהו הרעיון המרכזי. כבר הרבה שלמנו

בעד ענין הסוכנות ועוד הרבה נשלם.

ממשלת א"י עמדה לשלח מהארץ מחוסרי עבודה, ורק ויצמן מנע

זאת (סקר מוחא ומודיע שאין כל יסוד לכך). מוזר שהג' סולד מרצה

על החנוך בארץ. מה יהיה למחר הוסד הסוכנות? ליקוידציה של ההסתדרות

הציונית. תהיה פרקציה של הסוכנות. יש עכשיו הצעות לאסור אוספים

מיוחדים של הפרקציות. מי יודע אם בעוד שנה לא תאסור הסוכנות על

ההסתדרות הציונית לאסוף כסף. מחמיה שהנשיא לא הזכיר בדבר על

הפרוביזורים - ועכשיו מציעים פרוביזורים לפרוביזורים.

ג. הלפרין: חבל שבין האורחים חסרים ארבעה אורחים -

סתברי הרפורט. טוב היה שישמעו כי ציונים אחרים משהננו אין לנו,

ואם הם רוצים לעבוד אתנו - יעבדו אתנו כמו שהננו. לנו יש

אידיאולוגיה על בנין א"י - להם אין. הם רוצים לעזור - אבל עוד

לא רואים בארץ את ארצם, ולכן הוא חושב שהם יקבלו את דרישותינו.

מציע להציג כל דרישותינו בשפה ברורה לסוכנות, ויבינו את שפתינו.
לויטה - כמובן בעד.

חלקו בין כל חברי הוה"פ טלגרמה של ההאחדות אזורית
לאומית, עדה הספרדים ביפו, בני בנימין, מעמד בינוני ירושלם,
ההאחדות יהודי אמריקא ואנגליה, נוער לאומי דתי, ועד חקלאי פ"ח,
המברכה בשמחה את מסקנות הועדה, שרק הן יקדמו את בנין הארץ.
רובשוב - מה קרה? מדוע הרעיד הוה"פ את פועלי א"י? במועצות
המפלגות ובמועצה החקלאית - קמו ואמרו היה לא תהיה, מדוע? אם
יש בציונות אדם שפועלי א"י בנו עליו וקרו - זה היה ויצמן. ואם
עכשו אמרו פועלי א"י "עם לעשות לציונות הפרו כל הסימפטיות" -
סימן שכוע הדבר עמוק עמוק בקדשי הקדשים. לא פרט זה או אחר,
שאפשר לחקן בחקון כגנוני, גם לא זאת שאין אנו יודעים להעריך
אם איש זר ונעשה קרוב לנו. העובדה שאנטי-ציונים מדברים כבר
על הבית הלאומי - ודאי חשוב, ולא נמנע דמותם. איש מאתנו לא
יאמר - לא נאבה דעתכם. לפני שלשים שנה היתה ציונות רק הכרח
בית לאומי. אולם במשך הזמן - ישמע זאת ברודצקי - הערסנו שורה
של נסיגנות שנהפכו לקנינים קדושים של הציונות, אשר אחס יחד
נופלה וקמה הציונות. ורק פורמולה של בית לאומי לא ספיקה.
בעבודתנו הציונית למדנו שהי מצוות שעליהן חל יהרוב ואל יעבור:
קרקע לעם היהודי, ועל הקרקע ישב זה שיעבוד את האדמה. אם זה
יחקדם - הם ידידים שלנו, בין שיכירו בפורמולה של בית לאומי או
לא. אבל אם תחת זה מרימים כללים חדשים הפוגעים בשני העיקרים -

לא יועילו הנוסחאות של בית לאומי. יותר חביב לי האיש שיעשה
עבודה מעשית מבלי שיכיר במטרה הסופית, מאשר אלה שידברו גבוהה
גבוהה על המטרה הסופית וימעלו בעבודתנו. גם בזכרון היו כוונות
טובות, עכשיו יש שם רוב ערבי. תעשו חוזים על שכר מינימלי
ובכסף של הסוכנות תיכנו אכרים פרטים ואצלו יעבדו שכירים עניים.
קני הסתדרות ציונית - בואת אחת רוצה? גיהנום ופשע זה יהיה בארץ,
לא תעזו או לצאת לעולם לאסוף כסף ולאסוף נוער בשביל לעשות
עבדים אצל האכרים שאתם בכסף לאומי תיצרו? אחם ציונים גרמנים אם
אתם תעשו ככה - תחפכו את הלאומיות שלכם לדבר קלון.
אתם חושבים שצריך לתקן. לא כסוחרים אנחנו יושבים
פה וכחפשים נוסחאות. פה יושבת תנועה-עם הנלחמת, היודעת שידית
נקיות, היודעת למה היא נלחמת. תנועה כזו אינה מאפילה, היא
מדברת גלויות. אם יש כאלה שרוצים בדו"ח - יאמרו כן, אבל אלה
שואמרים לא - והרוב הביע לא - יאמרו במלים ברורות לא. אנו
עומדים בראשית הרחבת הסוכנות. עוד נצטרך לבוא לאחרים, והכרחי
שבתחלה נגיד ברורה מה אנו רוצים. שידעו שמיד לא חללנו בעד
פרוכה אח קדשינו. אח לא הברזל שלנו ישמקו ויכבדו. אבל אל נסלף
ונסרס אף הלא. יש חוצאות שאין אנו רוצים בהן, אבל אם הן
סוכריות - יבוא. אם מי שהוא קשר גורלו עם המסקנות - ויהא הכי
אהוב בינינו - נפול יפול. אח קדשינו לא נסחר ולא נמיר בכל מחיר
של שותפות.

ד"ר טון - האופוזיציה נתחזקה הפעם ע"י הפועלים ומסקלם
המוסרי והאינטלקטואלי. חפצתי ללמוד - אבל לא שמעתי אף מלה אחת

חדשה. הכל רק במלה: אחת חיים ויצמן, בוגד, הורס את ההסתדרות הציונית, וכל אחד הרצה לויצמן על טהרת הציונות. אנשי על המסמר - האם לא הרסחם את ההסתדרות הציונית בפולין. ואחם קפלנסקי, ב.ג. ורובשוב האחם חפים מפשע? האם לא צעקו חבריכם נגד עבריה (רעש. לוקר מוחא) - למה אחם מלמדים ציונות לויצמן? האם לא הרבה דברים של אוסישקין לוקחו מויצמן? רובשוב שואל מה קרה? לא קרה כלום. ויצמן לא חתם על הדו"ח - הדו"ח רק נשלח אליו. הקבוצה הגדול רק סקטה לא עם, נהלל יפה. קרן קיימת - נשמור עליה, הם גם יסכימו. מהי הטרגדיה?

רבנסקי מבוסטון - איש לא שומע מה שהוא מדבר.

מסליץ על מרשל

(ניידטש מספר שמרשל אמר לו: פניתי לברון שיכנס

לסוכנות מטעם אנגליה. ברון אמר שהוא רוצה להקים בעצמו סוסד גדול בארץ. מעין פיקא שכו. רוצה להשקיע הרבה כסף בחברה לקניית קרקעות, בשביל אכוחיקאות, בשביל בנק חקלאי. בהנהלה יהיו חברי ההנהלה של רוטנברג: מונד, רוטנברג, רדינג וברון). לוקר ענה לו: העניין לא שייך הנח, אם תרצה להביא את הדבר בפני הוה"פ - אני אביא עוד עניינים פולנים שבהם חופיע כנאשם. בשאלת הועידה הופיע גלוי דעת של ההסתדרות, ולוקר הוא חמים דעה אח גלוי הדעה, וכן גם החברים בפולין.

חשובה האכסוטיבה בערב. הראשון עונה סוקולוב.

אזכרים יש ארבע סכנות בסוכנות: מדינית, חרבותית, חברתית, משקית.

הדו"ח גילה שבענינים מדיניים אין סכנה. הציגו דרישות באופן. במובן החברתי אין לחשוש לשום קושי מצד אנשי הסוכנות. אורא דא"י מחכים, דוגמא של מקרה ישראל. באוניורסיטה יש סוכנות - ויש אמנם התרוצצות, אך יש כוחה של א"י. במובן החברתי - יקרה לי קבוצה, אבל כלום היא הלכה למשה מסיני? הצד השני בקש בחינה מומחים, אפשר היה להגיד: לא, אנחנו יודעים כבר. החשובה השניה יכולה להיות: ילכו מומחים, כי אנו יש לנו אמן בארץ. חשובה זו ענה ויצמן. המומחים בחנו גם מהצד הסוציאלי, אמרו שעוד אי אפשר להגיד אם הקבוצה תצליח, באו חברי הועדה וסיכמו לכך "יצא העגל הזה". אולם אפשר לנהל מו"מ בענין זה. בענין המשקיות היו עוד שהי שיטות בימי וולפסון. אלה אמרו רק נשמה ואלה אמרו עפרון ביד. אולם נחוצה נשמה וגם משקיות. היש הבדל בענין זה בין פועלים ובין "קאופיטאליסטען נעבעך". בשביל הנשמה אין לנו צורך לשוחטים - מהם נחכה למשקיות. יש שם גדול באנגליה שחושבים אותו לגאון המסק - הוא ציוני נלהב והיותו אתנו זהו נס ציוני. והוא נתן מושגו על משקיות בארץ. אולי יש בדעה זו איזו אי נעימות - ניתן בכבוד את חשבתנו.

. סקר כאלא אחריו: עלינו להיות ישרים את עצמנו ואת אחרים. עלינו לענות: האם אנו בעד הסוכנות עצמה או לא, האם אנו משתמשים בדו"ח רק כאמצע? עד עכשיו הייתה הסוכנות רק שאלה עיונית, עכשיו צריך לעשותה או לבטלה. רבים מהסתנגדים שדברו מה לא שללו את הדו"ח אלא את הסוכנות. יש כאלה שתמכו בסוכנות, אך עכשיו בראותם את ההוצאות המסחרטים, אבל אל יגידו שבגדו בהם, אלא שהם מתנגדים

לסוכנות. הוא בעצמו חושב עכשיו את הסוכנות להכרח (indispensable), דחייה כשביאה וכחמא ציוני. אומרים שחלק מהדו"ח יש לו שיבות לאינספורציה שלי ובוראי לטילוסופיה. אין אף פסוק בדו"ח זה שאני אחראי לו. יש אי הבנה בנוגע ליחס הנה"צ לדו"ח וביחס לעמדה הועדה. השמאל חושב שהועדה מהיחסה לכל מלה בדו"ח כמו שהם סתיחסים ל"קפיטל" של מרכס. הדו"ח נכתב במהירות, זהו חבור נחמנו (רוט אנד רדי פרודוקשון). הם אינם רואים בדו"ח את המלה האחרונה שלהם. אפילו בעיניהם יש מקום רב לזכות. וביחס לעמדה הנה"צ לדו"ח - היא לא קבלה את הדו"ח ולא חתמה עליו. בהנה"צ יש דעות שונות. אני לא אומר כסוקולוב שהמקום האידאלי בשבילי הוא קבוצה. אבל זאת לא אומרת שאני קבלתי כל מה שיש בדו"ח. בהחלטתנו כבר ציינו שאלות אחדות שאנו רוצים לדון עליהם עם השותפים. יש מקום רחב לזכות ולחסכס. אין לו כלום נגד שוללי הסוכנות, אבל אין לסלוח לאלה שאינם מסיקים את המסקנות של דעותיהם. דעתנו היא שהסוכנות חתקיים, אם הרוב ידחה- תבחרו הנה"צ חדשה. אין זאת בזל. לא חכיר הנה"צ בשום המנעות מהצבעה. מי שיסנע - הוא נגד, מי שיש לו דעה - יהיה לו האומץ. לדעתנו יש הכרח חיוני בסוכנות, דעתי היא שאם תדחו את הסוכנות - תחמאו חמא נורא לציונות. ההנהלה עומדת ונופלת עם הסוכנות.

ליפסקי: אני בא מועידה סוערת באמריקא. הסתדרותנו יצאה מועידה זו יותר חזקה ויותר תקיפה בדעתה. הנאום של אוסישקין היה קלטי, אולם חיי הציונות אינם מתאימים לנאום זה. אני יושב בחפירה באמריקא, אוסף כסף בשביל החלטות הקונגרס. בקונגרס אני נפגש בצירות ארצישראלית כועסת על שאנו אוספים מעט. אחם מידים בנו אבנים, כי

איננו גבורים, ואיננו נואמים נאומים כאלה, עשינו קוספרומיסים עם יהודים ועם אנשים שחושבים שהם ציונים. עלינו להחפז עם בעלי בהים. אנחנו מכניסים בעצמנו דברים כאלה בשבילם שבשעה שאנו מביטים בראי אנו מחבישים. אלה שבאו בשביל קספין הפועלים לאסריקא - יודעים כמה קשה לאסוף כסף גם בין פועלי א"י. זו לא אירופה. הם מביטים על לויין כמו על בטלן. שאלת הסוכנות אין שאלה של תקודה ליגליה - זוהי שאלה של פרופגנדה ציונית.

קרן היסוד היתה התחלה, הסוכנות היא הסוף. הרעיון של קה"ס היה שהכסף יקשור את נותן הכסף וארץ ויהפוך אותו לציוני. זו היתה התחלה הסוכנות. הנסיון שהיה לנו עם אנשי הסוכנות היה יותר מלא כבוד מהנסיון שהיה לנו עם "וגים אחרים, אף כי הם קוראים לעצמם ציונים. ניגודים מעמדיים יש לנו בדרך "ציונות. לויטה אינו שפרינצק. וזה הסער אם אחרים נכנסים, אין הדו"ח מוכרח להיות מקובל ע"י הוה"ס. אפשר לשנות ולחקן הרבה. זה טכסט בשביל וכו' בשעה שחוסר הסוכנות. הקונגרס וגופים אחרים יוכלו להגיש לסוכנות רפורטים כמה שירצו. אין דבר ברפורט שאי אפשר להחאים לרצוננו. אין זאת וכו' הוה"ס להרוס דבר חי שנוצר על פי החלטות הקונגרס. וויצמן (שלשה אנשים מוחאים כף) עולה על חבמה (בשעה 11): רוצה להסנע מטון אישי, אם כי זה נגד מזגו. האשימו אותי בדפיטיסמוס. מוסינסון עשה לי מחמאה מסופקת שבאסריקא נאמתי נאומים טובים. עמדתי בחפירות באסריקא ואיש לא יאשימני בדפיטיסמוס בעבודה זו. למבקרי אוכל רק ליעץ לחקות אותי. חמש שנים נסיתי לנהל פוליטיקה של סוכנות - לוכות של היום יש רק דוגמא אחת בחולדות התנועה.

ב-1919 החאספו מנין ציונים לעבוד הצעות לוועידת השלום גם אז אחרי
עבודה קשה של 6 שנים. פוצצו לרסקו את ההצעות, וגם אז נשמע תואר
הכבוד - בוגד. בשני ימים אלה חזר הדבר. זה 30 שנה מתפשט התנועה
תוגים חדשים. חלק לקלוט בחוכה, חלק לקרב. בסוג הראשון פעלתי קצת:
מלצ'ים הוא אחד נאלה שרכשתי. אני מתגאה בזה. גופי הוא גשר להרחם.
לאדונים משמאל אני רוצה להגיד: בחיי עשיתי הרבה פשרות, לסען שחוללו
אתם לשמור על טהרתכם ומפני זה אהבתם אותי. נאמר במסדרונים שאין
מעזים לדחות כי אין מנהיג אחר, יש הרבה באולם זה והרבה מחכים
בזויה שיקחו על עצמם את ההנהלה. בשבילי זה יהיה שחרור גופני ורוחני.
אני מדבר כאיש כלתי חלוי, כמעבר לקבר, אם המשכתי הרי זה ספני שאי
מנוחה קדושה הדריכה אותי. השאלה היא בדבר חמש שש שנים של סטגנציה
או התקדמות. למדברים בשם המונים - אינכם מעיזים לדחות ולבוא
להסונים ולהגיד דחינו. בנוגע לדו"ח - השתתפתי בהתייעצות, סצבי לא
היה נעים, רציתי להשפיע על נסוח הדו"ח. אולי אחר היה לוקח חלק
יותר גדול בזכות. אבל החאמתי רק לחקן את הוכחות בסובן הציוני.
לדעתי יש בדו"ח, קצת בסעיפים חשובים, דברים שיש להתנגד להם. הדו"ח
הוא תוצאות דו"ח המוסמים. אומרים שלא הדריכו כראוי את המוסמים.
לדעתי זה טוב. לא היו צריכים להדריך את המוסמים. בנקים וחברות
מניות שולחים מוסמים, משלמים להם, ומחכים לאכסטרטזיה רצויה. אני
לא עשיתי זאת. רוב המוסמים לא היו יהודים. מי שירצה יקרא, בקרוב
אולי לא יהיה חשק לקריאה. לא ראיתי את הדו"ח כאולטימטום. התפלאתי
והצטערתי כשקראתי החלטות א"ח על יסוד ידיעות טלגרפיות, מבלי שעם
אוחז האיש שכל כך אהבו וכל כך האמינו - לבוא בדברים. האדונים שכל

כך אהבו ידעו שיפגשו אותי בעוד שלשה שבועות, אולם היו נחפזים. על ידי החלטותיהם וצורת ההחלטות סגרו את הדרך להבנה. הבקורת יש בה 3-4 נקודות: קרן הקיימת, יש לראות בה סטיה מההוראות שנמסרו להנהלה. אני מכיר ששני אשם שלא הפצתי על בטוי יותר ברור שאינו מתנגד להוראה: מצא קבלה. אולם, רופין, התאמצתי לבקש אתך יחד נוסחה, ולא מצאנו שיש בה ניגוד. הדעה בזה"פ נובעת מהסכום 200.000 בהקציב שנמסר לקניית קרקע פרטי. אני אומר - ואמינו או לא - התנגדתי לכל הקציב, ז"א לכל חלוקה של הקציב דמיוני. לא רק דומה הדבר לפ.ד.צ. קה"ק אינה עובדת מהר במדה מס יקה, ולכן חשבנו שגם קה"ס תקנה קרקע, וחלק ממנה ימכר ליחידים, אבל הרוב שלה יוקדש להתישבות חלוצים. הוזהי סתירת החלטת הק נגרס? זה נבע גם מסומנט אחר: אנו עוסקים זה שנתיים במלוה. ובזאת עשינו צעדים חשובים קדימה. והדבר היה יותר קל אילו היה קרקע שאפשר למשן, או יש אדמה בלתי ממושכנת המכניסה, 2%, 1%, זה לא נחוץ בשביל ערובה להלוואה. זה היה נחוץ בשביל ערובה מוסרית ומשקית כאחת, אילו היינו מראים שיש לנו ישובים המתחילים כבר להחזיר ולו 2% מהרכוש הנשקף. אולם לא יכלנו להראות דבר כזה, ולכן חשבנו שיש צורך בעוד רזרבה קרקעית. אולם לא הייתה כל שאלה - מבחינת גאולת הארץ לא הייתה כל סטיה, מבחינת הלאמה הקרקע היה בזה כמו בפ.ד.צ. אני שואל איך היה הוכוח אילו היה מונח צק של מיליון על השולחן. קשה לי לענות, אפילו בשביל השמאל. דעת הסומחים היא שאין לעשות התישבות על יסוד הכנסה מקוה אלא על יסוד כסף מצוי. נחוצה עבודה לפחות של שנתיים עד שנוכל לעשות תבנית גדולה. לע"ע יהיה רק מליון מלבד הקה"ק.

אני שמח בשאומרים אנחנו נלך ואנחנו נמצא כסף. אני עשייתי זאת במשך 7 השנים. בזה שפכתי את דמי. עברתי מט שערי הטומאה למען הוכלו לעבור אתם מט שערי קדושה. כל עסקן קהי"ם יאמר לכם שלאורך ימים אי אפשר לעשות זאת. לא מתוך פסימיות, כי אם מתוך נסיון חר במערכה. לכן זהו ילדוטי אם תאמרו יש לנו שבע מאות אלף. בכיסי היהודים יש יותר מזה בשביל א"י - אולם אמנות גדולה היא להוציא את הכסף. לכן נחוץ אפוסטול כמו ל-בוצה, ואיני רואה אפוסטולים.

תחליפו בוכות עבודה עצמית בעבודה עברית. אילו היה איזה ספק ששאלה העבודה העברית עומדת בספק כל שהוא הייתי מפסיק את הסו"ס. הוכלו לשאול: מה יהיה אם יסודות המשקיות יתנגדו ליסודות העבודה העברית - תעמוד הסוכנות בעד עבודה עברית. אני דוחה האשמה - יש לי זלזול לרעיון שהשתמשתי באמצעים מביאנליים להשפיע על הצבעת הוה"פ. חסיד האשימו אותי ידידי שאיני בעל חבסיסים, וזאת קראו זלזול בתנועה. איני עומד על מלים. את הריזולוציה על דבר פרוביזוריום קראתי רק בפריס. גם בזאת חראו אשמה. איני חסיד של רזולוציה. אני מאמין בחיים ובכוח הציוני, ואת הרזולוציה שראו בה מביאוליסמוס קראתי רק בפריס ואמרתי לחברי: אין דבר קיים כפרוביזוריום, אני רוצה פרוביזוריום עם מינימום של 6 ארצות במהירות האפשרית. אני מפתח מסבוטג', הסקיף על פרוביזוריום אינו חשוב בשבילנו. השאר הוא עיקר, לא בצורה, אבל בחוכן. מדברי חברים אחדים יוכל להיות רושם שאפשר לעשות בדו"ח כרצוננו. אפשר לעשות אילו תקונים. לסי"ס א פרנדר או א לסה. סקר כבר אמר שבזל

לא תחזור כאן. יש שרוצים לשמור על טהרה נפשם וסניחים לאקזקוטיבה
לעשות את הדבר המלוכלך. הפעם לא היה בדבר הזה.
יש שאלה של שחף הפעולה עם אנשים שפוחחים אפקים רחבים,
הקשורים עם סכנות. מצד שני יש הטהרה הפוליטית. יש פחד מהסיפטי
שלנו. אם יש פחד - תדחו. מאידך גיסא מחכה סטגנציה, פירור. העולם
היהודי והבלתי יהודי לא יבין אותנו. אינני הולך על ברכי. אינני
מחרפם לפני אילי כסף, אך גם איני מחרף אותם כשאתי מקבל מהם כסף.
כשיש קושי בארץ או בלונדון שולחים אותך למלצ'ס או לאחרים ופה
מזלזלים בהם. מצד אחד: אפשריות יותר גדולות, זוהי התאחדות של
יהודים שריכה להעשות בגאון ובכבוד, זה נעשה לא רק בשביל היום אלא
גם בשביל מחר. לדעתי ההחלטה שהסוכנות תהיה רק לשלוש שנים - היא
מכשול בדרך. נחאמץ להשפיע על שותפינו שיסכימו לכך. אם לא - נציע
לקונגרס לשנות את ההחלטה. ההחלטה היא רבת תוצאות. תחליטו מה
שתחליטו. בהאשמה של בגד אני עומד גאה בעברי ובהווה שלי.
בנוגע לשנוי סעיף ד': יש חוות דעת מומחים שאין שנוי
בסעיף.

ויצמן לא הזכיר כלל את הקבוצה. פנה אלינו כל "אדונים"
של השמאל".

ו' אב
23 יולי
יום ב'

היום ישיבות הועדות. בוועדה הפוליטית: בלוסנפלד,